

Homoseksualiteit & NGK De Ontmoeting

Hoe gaan we in onze gemeente om met broeders en zusters die te maken hebben met homoseksuele gevoelens? Wat is het standpunt van de kerkenraad van NGK De Ontmoeting?

Het zijn volstrekt legitieme en actuele vragen. Uit onderzoek van homo-belangenorganisatie COC blijkt dat één op de twintig Nederlanders homo is. Het zou naïef zijn te veronderstellen dat dit onderwerp niet zou spelen in onze gemeente. Sterker, dat is wel het geval, zo heeft u in het kerkblad van januari kunnen lezen. Daarom komen de kerkenraad en pastorale raad nu - na grondige Bijbelstudie - met een beleidslijn, die we in dit schrijven toelichten.

Daarbij willen wij allereerst benadrukken dat we geworsteld hebben met dit thema. De spanning tussen enerzijds God boven alles liefhebben en anderzijds je naaste als jezelf, is voelbaar geweest in de gesprekken.

Alvorens de beleidslijn verder toe te lichten, staat hieronder kort samengevat wat het beleid – tot stand gekomen na gebed en studie - inhoudt.

- Onthouding van een homoseksuele relatie is de weg die de Bijbel wijst.
- Broeders en zusters met homoseksuele gevoelens zijn geliefde kinderen van God. Hen moet een veilig huisgezin geboden worden. Het pastoraat moet liefdevol en steunend van karakter zijn, niet veroordelend. De benodigde structuur (bijvoorbeeld een gespreksgroep) wordt hiervoor uitgewerkt.
- Broeders en zusters die een homoseksuele relatie aangaan, gaan tegen Gods bedoeling in. Toch willen we hen vanuit pastorale zorg niet loslaten.
- Deelname van homoseksuele stellen aan het Avondmaal is een eigen verantwoordelijkheid.
- Het vervullen van ambten, leidinggevende- en voorbeeldfuncties is niet mogelijk voor broeders en zusters met een homoseksuele relatie. Zij mogen wel ondersteunende taken verrichten.
- Een kerkelijke inzegening van een homoseksuele relatie is niet mogelijk.

Het proces

Al voordat dit thema in onze gemeente concreet ging spelen, bogen wij ons hier al over, omdat het onderwerp ook in ons landelijke kerkverband aan de orde werd gesteld. Tijdens de gemeenteavonden van 10 en 16 november vorig jaar heeft u als gemeentelid ook over het onderwerp kunnen meepraten. Die gespreksrondes waren respectvol en er was ruimte voor ieders opvatting. Ook al botsten de meningen weleens.

We hebben in de bespreking steeds onderscheid gemaakt tussen mensen die te maken hebben met homoseksuele geaardheid, maar (nog) geen relatie zijn aangegaan en zij die wél een homoseksuele relatie hebben en die als paar ook samenwonen.

Wat zegt de Bijbel?

Voor de volledigheid noemen we de in de Bijbel voorkomende teksten die gaan over seksuele praktijken tussen mannen.

Het gaat om Genesis 19:4-11; Rechters 19:17-25; Leviticus 18:22; Leviticus 20:13; Romeinen 1:22-31 1 Corinthiërs 6:9 en 1 Timotheüs 1:10.

Daarbij is het goed om op te merken dat deze teksten spreken over seksuele handelingen waarbij vooral mannen betrokken zijn. Een aantal teksten laat vormen van seksueel gedrag zien, die niet vergelijkbaar zijn met een hedendaagse, monogame homoseksuele relatie.

Al deze teksten zijn nadrukkelijk in de besprekingen in de kerkenraad en pastorale raad aan de orde geweest. Dit overigens in samenhang met andere richtlijnen die in de Bijbel genoemd worden.

Voor een uitgebreide studie over deze teksten verwijzen we naar gedeelten uit het rapport van de Commissie Ambt en Homoseksualiteit en dan met name bijlage 4, hoofdstuk 2 (zie hiervoor het Downloadplein op onze website www.ngkdeontmoeting.nl) Dat betekent niet dat de in dat rapport uiteindelijk getrokken (exegetische) conclusies de absoluut juiste zijn. Ook daar wordt door Bijbeluitleggers verschillend over gedacht.

Feit is dat de Bijbel uitsluitend negatief spreekt over homoseksuele relaties, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Zeker ook als we dat vergelijken met de bredere visie op huwelijk en seksualiteit die we in de Bijbel lezen.

In het besluit van de Landelijke Vergadering van de Nederlands Gereformeerde Kerken op 16 januari 2016 is ook expliciet gesproken over Gods bedoeling. Wij citeren:

Wij kunnen het Bijbels onderwijs niet anders verstaan dan dat homoseksualiteit afwijkt van hoe God de mens in het begin van zijn schepping bedoeld heeft. Twee vrouwen of twee mannen zijn niet geschapen om met elkaar een relatie te onderhouden die God bestemd heeft voor man en vrouw.

Waar homoseksualiteit in de Bijbel ter sprake komt is dat zonder uitzondering afkeurend. Daarbij valt op dat deze afkeuring meestal in het kader van ontaarding en opstand tegen God wordt uitgesproken, hoewel het ene Bijbelwoord daarin meer expliciet is dan het andere.

De homoseksuele gerichtheid, als een aangeboren en onveranderlijke geaardheid, komt in de Bijbel niet ter sprake. Met goed recht kan zelfs de vraag gesteld worden of de Bijbelschrijvers uitgingen van het bestaan van 'een homoseksuele geaardheid', zoals daar tegenwoordig wel over gesproken wordt. Wij vinden het belangrijk om uit te spreken dat deze gerichtheid, mochten mensen die hebben, zelf geen zonde genoemd kan worden. Het is beter om te spreken over een pijnlijk raadsel en een stuk gebrokenheid in de schepping, een gebrokenheid waarin alle mensen op talloze wijzen in delen. Hiermee willen wij recht doen aan wat wij als Gods oorspronkelijke scheppingsbedoeling verstaan. Met deze formulering willen we ook voorkomen dat broeders en zusters die homoseksuele gevoelens hebben, zichzelf daarom verwerpen.

Spanningsveld

Zoals vermeld: we hebben met het onderwerp geworsteld. We voelden de spanning tussen God te willen navolgen en het zien van onze worstelende naaste, onze homoseksuele broeder of zuster. De strijd was er ook omdat we op andere gebieden helaas gewend zijn geraakt aan de dagelijkse praktijk, zonder die overigens zomaar goed te keuren of aan voorbij te gaan. Denk hierbij bijvoorbeeld aan echtscheidingen, samenwonen en hertrouwen na scheiding.

Onze worsteling ging (en gaat) niet alleen over een onderwerp. Er is ook het besef dat mensen die een dergelijke geaardheid bij zichzelf ontdekken, meerdere worstelingen hebben. Allereerst met zichzelf, maar ook met acceptatie in hun directe omgeving en de strijd over hun persoonlijke relatie met God. Mensen die dit aangaat, gaan ons ook aan het hart.

Zonden niet isoleren

Omdat we ons in dit geval sterk focussen op homoseksualiteit is het gevaar groot om bepaalde zonden te isoleren van andere. In het eerste hoofdstuk uit de brief aan de Romeinen wordt méér gezegd dan dat mensen de natuurlijke omgang vervangen hebben door een tegennatuurlijke. Er wordt óók gesproken over zonden als onrecht, hebzucht, jaloezie, roddel, hoogmoed en ruzie. Wie van Gods kinderen is daar vrij van? En wie kent ondanks goede bedoelingen en sterke voornemens geen terugval?

Naast uitspraken tegen homoseksuele praktijken vinden we in de Bijbel ook sterke uitspraken over de liefdevolle omgang met onze naasten, waar natuurlijk ook onze gelovige broers en zussen (ongeacht hun geaardheid) toe behoren. Jezus veroordeelt de wettische opstelling van de Farizeeërs die zich vooral uiterlijk aan de voorschriften houden.

Maken wij ons ook niet schuldig aan zo'n Farizeese opstelling als we homoseksualiteit afwijzen, zonder enige moeite te doen deze mensen te helpen en te steunen in hun worsteling? Dan hebben we misschien 'gelijk', maar laten we niet de barmhartige, rechtvaardige, liefdevolle en trouwe houding van Christus zien.

Dat kan leiden tot een breuk met de kerk waardoor mensen afgesneden kunnen raken van Bron van het leven (Woord en Geest), waaruit zij juist hun kracht moeten putten om te blijven leven uit het geloof. Ook daarin hebben we als gemeente van Jezus Christus een verantwoordelijkheid.

Geliefde kinderen van God

Vanuit die verantwoordelijkheid moet wat ons betreft voorop staan dat homoseksuele broers en zussen geliefde kinderen van God zijn, net zoals alle andere gemeenteleden. Voor iemand die bij zichzelf een homoseksuele geaardheid ontdekt moet de gemeente een veilige haven zijn, waar hij of zij steun kan vinden voor zijn/haar worsteling. De gemeente mag hen alleen vanwege hun geaardheid op geen enkele manier uitsluiten.

We bezinnen ons momenteel op concrete stappen om inhoud te geven aan deze veiligheid, bijvoorbeeld in de vorm van een vertrouwelijke gespreksgroep voor gemeenteleden met homoseksuele gevoelens en/of hun ouders.

Basis en uitgangspunt van beleid

Binnen de kerkenraad is men er over het algemeen van overtuigd dat homoseksualiteit niet in de oorspronkelijke schepping gelegd is. Ze is één van de gevolgen van de gebrokenheid door de zondeval. Dat dit feitelijk voor ons allen geldt, blijkt ook uit de uitspraak bij de doop dat we allen in zonde ontvangen en geboren zijn en tegen die zonde moeten strijden. Ook wordt de overtuiging gedeeld dat de relatie tussen man en vrouw een in de schepping gegeven instelling van God is. De (levenslange) monogame huwelijksrelatie tussen één man en één vrouw is dan ook in onze gemeente de norm voor verkondiging, pastoraat en onderwijs.

Homoseksuele geaardheid en onthouding

In de huidige samenleving wordt de beleving van seksualiteit als onmisbaar en haast als een mensenrecht gezien. Er van afzien is ongezond en ervan moeten afzien wordt als onmenselijk beschouwd. Deze kijk op seksualiteit staat ver van wat de Bijbel ons voorhoudt.

In het licht van Christus' onderwijs krijgen we sterk de indruk dat huwelijk en seksualiteit straks in de hemelse heerlijkheid niet meer bestaan (Lukas 20). Zowel de Heer Jezus (Mattheus 19) als Paulus (1 Corinthiërs 6 en 7), kunnen daarom onbekommerd tot seksuele onthouding oproepen. Daar mogen we nu al op vooruitgrijpen. Dit is voor hetero's en homo's niet ongezond of onmenselijk, maar kan wel heel moeilijk zijn.

De moeite die een leven in onthouding bij mensen die het betreft oproept, wordt door velen in en buiten de kerkenraad ook herkend en erkend. Deze moeite en strijd, die door de huidige tijdgeest niet wordt begrepen/geaccepteerd, wordt soms ook ervaren door alleenstaande, gescheiden of ongehuwde heteroseksuelen.

De kerkenraad is echter van mening dat onthouding voor deze mensen de aangewezen weg is. Dat moet daarom in alle gevallen de eerste inzet van pastoraat zijn. Dit pastoraat moet liefdevol en steunend van karakter zijn en niet veroordelend.

Wij willen de broeders en zusters die deze weg volgen een veilige plaats bieden in het huisgezin van God. De daarvoor benodigde structuur wordt momenteel uitgewerkt.

Homoseksuele geaardheid en een duurzame relatie

Feit is dat niet alle gelovigen met een homoseksuele geaardheid menen dat de weg van onthouding voor hen een begaanbare is. Zij zijn ervan overtuigd voor Gods aangezicht een monogame relatie in liefde en trouw te kunnen aangaan en te onderhouden.

Consequenties en zorg

Een homoseksueel stel dat toch een (monogame) relatie aangaat, handelt naar ons begrip van het Woord echter niet naar Gods bedoeling. Integendeel, op deze manier onderstrepen zij juist de gebrokenheid na de zondeval.

Dit ingaan tegen Gods bedoeling en de daaruit voortvloeiende consequenties voor hun functioneren binnen de gemeente moeten we ook helder naar hen communiceren. Toch willen we hen vanuit onze pastorale zorg niet loslaten.

Avondmaal

Ook bij de gang aan het Avondmaal voelen we de spanning. Enerzijds is er de wetenschap dat we allemaal onszelf moeten beproeven of we aan kunnen gaan, anderzijds is voor ons duidelijk dat het onderhouden van een homoseksuele relatie blijvend zondig is voor God. We zien echter ook de uitnodiging van Jezus die zich maximaal uitstrekt naar zondaren, maar hen daarbij ook terechtwijst.

We willen echter niet dat oprecht gelovige mensen de indruk krijgen buiten de gemeente geplaatst te worden. Hier speelt ook onze pastorale zorg een rol.

Omdat niet wij, maar de Heer zelf de Gastheer is die ons allen uitnodigt, kiezen we er voor om dezelfde richtlijnen te hanteren die ook voor alle andere belijdende leden gelden.

Leiding geven

Het vervullen van ambten, leidinggevende- en voorbeeldfuncties (pastoraal werk, jeugd- en jongerenwerk etc) binnen de gemeente is voor broeders en zusters met een homoseksuele relatie niet mogelijk. Er is voor hen wel ruimte om ondersteunende taken in de gemeente te verrichten. Dat laatste wordt per keer door de kerkenraad beoordeeld.

Inzegening

Omdat een homoseksuele relatie geen afspiegeling van Gods bedoeling is, bieden we geen mogelijkheid voor een kerkelijke inzegening. Ook zien we geen ruimte voor kinderen in een dergelijke relatie.

Tot slot

De kerkenraad realiseert zich vanaf het begin van de gesprekken over dit onderwerp dat het menselijkerwijs onmogelijk is om over dit onderwerp de verschillende meningen en het verstaan van Gods woord op één lijn te krijgen. Zeker in een veelkleurige gemeente als de onze. Hoe graag we dat ook zouden willen, we hebben nooit de illusie gehad als totale gemeente zover te zullen komen. We zijn als kerkenraad tot de beschreven beleidslijn gekomen op basis van hoe wij Gods woord na studie en gebed begrijpen.

We roepen de gemeente als geheel op om elkaar in liefde te aanvaarden en te bemoedigen. Laten we in gebed rondom onze broers en zussen met een homoseksuele geaardheid staan. Onze bede is dat de Heer ons één maakt in onze liefde voor Hem en voor elkaar.

Kerkenraad NGK De Ontmoeting

(Vastgesteld in de pastorale raad op 3 maart 2016)